

ЗАЛУЧЕНИЙ КАПІТАЛ ПІДПРИЄМСТВА: СУТЬ І МЕТА АНАЛІЗУ

Твердохліб К.О., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Н.Б. Кащена**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Ринкові відносини зумовили пошук нових механізмів фінансового забезпечення діяльності підприємств, оптимізації структури джерел фінансування та повноцінного використання можливостей залучення капіталу.

Без залучення капіталу практично неможливо на конкурентоспроможному рівні досягти стійкого фінансового стану та позитивних фінансових результатів. Проте підприємство повинно розпоряджатися залученими коштами так, щоб у майбутньому не тільки забезпечити зворотність і збереження грошей, й одержати додатковий прибуток і забезпечити ліквідність активів у цілому.

Концептуальні основи аналізу залученого капіталу закладені такими відомими вченими, як І.О. Бланк, В.М. Івахненко, К.В. Ізмайлова, М.Я. Коробов, Л.А. Лахтіонова, Л.О. Лігоненко, Є.В. Мних та ін., і базуються на теоретичних дослідженнях сутності залученого капіталу та основних методичних підходів до його оцінки.

Слід зазначити, що питання визначення сутності залученого капіталу завжди було одним з найбільш дискусійних і складних. Вивчення зарубіжної і вітчизняної економічної літератури з цього питання дозволило визнати залучений капітал джерелом фінансування активів підприємства, і констатувати, що залучений капітал – це капітал, одержаний в грошовій або натуральній формі від різних учасників економічного процесу з метою отримання економічної вигоди в результаті економічної діяльності суб'єкта господарювання. На відміну від позикового капіталу, для якого характерним є умови повернення за строками і визначену плату, залучений капітал включає також і необумовлені форми залучення недопустимої кредиторської заборгованості.

Метою аналізу залученого капіталу є вивчення стану та структури аналізованого об'єкта, тобто визначення джерел формування, оцінка виявлених у них змін з позиції впливу на фінансовий стан і ліквідність.

АНАЛІЗ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ У СВІТОВОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ

Токмакова О.С., гр. Б-18

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Цуканова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

За даними рейтингу конкурентоспроможності Світового економічного форуму Україна у 2010 р. посіла 89 місце (зі 139 країн), знизившись на 7 місць порівняно з попереднім вимірюванням.

Конкурентною перевагою України є значний об'єм ринку. Досить високим залишається також рейтинг країни в категорії «вища і професійна освіта», що багато в чому пояснюється великою кількістю людей з вищою освітою. Однак варто зазначити, що близько 20% компаній зазначили як одну із перепон розвитку бізнесу невідповідність кваліфікації випускників потребам роботодавців. Доволі високою залишається оцінка ефективності ринку праці в Україні, що пояснюється відносно легкою фактичною процедурою наймання і скорочення працівників, а також порівняно невисоким рівнем оплати праці. Цей результат також підтверджено дослідженням Світового Банку Doing Business, за яким Україна посідає 83 місце за індексом наймання робітників. Найбільшою проблемою для конкурентоспроможності України були і залишаються неефективні інституції, трансформація яких не було завершена за майже двадцять років незалежності. Також значною проблемою залишається низька ефективність товарних ринків, у тому числі через високі податки, незручне адміністрування податків, проблеми з захистом конкуренції на ринку, а також через високі торговельні нетарифні бар'єри та складні митні процедури. Водночас, рейтинг Глобальної конкурентоспроможності у звіті за 2010 р. засвідчив порівняно низький рівень тарифних обмежень торгівлі. У міжнародних порівняннях за Індексом глобальної конкурентоспроможності Україна займає середню позицію серед країн СНД і програє країнам – членам ЄС.

Для подальшого економічного розвитку країни необхідно приділити нагальну увагу покращенню інститутів, посиленню ефективності фінансових ринків, податковій реформі тощо. Для сприяння розвитку торгівлі необхідно знизити нетарифні обмеження та спростити митні процедури. Реформи сприятимуть покращенню інвестиційного середовища в країні, що, в свою чергу, позначиться на технологічній готовності та ефективності товарних ринків.